

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 59759-05-25

לפני : כבוד המשנה לנשיא נעם סולברג
כבוד השופט יוסף אלרון
כבוד השופטת יעל וילנר

העותר : מונתצר בסיוני

נגד

- המשיבים :
1. צבא הגנה לישראל
 2. קצין משטרה צבאית ראשי
 3. נציב שירות בתי הסוהר
 4. המטה לביטחון לאומי
 5. היועצת המשפטית לממשלה
 6. הפרקליטות הצבאית הראשית

עתירה לצו הביאס קורפוס ; תגובה מקדמית מטעם המשיבים ;
תשובת העותר לתגובה המקדמית

בשם העותר : עו"ד סמי עליאן

בשם המשיבים : עו"ד אופיר גבעתי

פסק-דין

השופט יוסף אלרון:

1. לפנינו עתירה למתן צו הביאס קורפוס שהוגשה על יסוד ההנחה כי העותר נעצר במחסום שהוצב בשטח רצועת עזה. עובר להגשת העתירה, ב"כ העותר פנו לגורמי המשטרה הצבאית, ואלה השיבו כי אין אינדיקציה להחזקתו של העותר על ידי כוחות הביטחון. לאחר קבלת מענה זה, הוגשה העתירה. במסגרת גיבוש המענה לעתירה, ב"כ המשיבים ביצעו בירור נוסף, שאף ממנו עלה כי אין אינדיקציה להחזקת העותר בידי כוחות הביטחון או שירות בתי הסוהר.

2. בעתירה מבוקש בין היתר כי נורה למשיבים להודיע למשפחת העותר היכן העותר מוחזק ומיהו הגורם המחזיק אותו. בכך, העתירה משיגה על הבירור העובדתי שביצעו גורמי הביטחון בדבר מקום הימצאו של העותר בעקבות פנייה מטעם ב"כ העותר. נטען למעשה כי הבירור העובדתי שבוצע עד כה אינו מספק, וכי על המשיבים לבצע בירור עובדתי נוסף או אחר.

3. אלא שהעתירה, כמו עתירות דומות שהוגשו מאז פרוץ מלחמת חרבות ברזל, אינה מעלה סיבה להניח כי נפל פגם בבדיקה שבוצעה עובר להגשתה (בג"ץ 2059-03-25 מבאשר נ' צבא ההגנה לישראל (20.4.2025)). הגשת העתירה בנסיבות אלה מובילה לכך שהמשיבים, במסגרת גיבוש תגובתם לעתירה, יבצעו בדיקה אשר אין הבדל מהותי בינה לבין הבדיקה שכבר בוצעה בעקבות הפנייה הראשונה מטעם ב"כ העותר עובר להגשת העתירה. משאלו הם פני הדברים, "אין יסוד סביר להניח כי תשובת המשיבים תשתנה מעצם הגשת העתירה, או כי הבדיקה שתבוצע במסגרת גיבוש המענה לעתירה תהיה מקיפה מהבדיקות שכבר בוצעו" (בג"ץ 15679-03-25 גזאר נ' צבא ההגנה לישראל (21.4.2025)). זאת, לעומת מקרים שבהם בידי העותר טענות קונקרטיות בדבר פגם שייתכן כי נפל במסגרת הבדיקה הראשונית; או ראיות שיש בהן כדי לסתור את ממצאי הבדיקה (וראו, למשל, בג"ץ 32165-09-24 זערב נ' המחשלה (14.10.2024)).

4. ויודגש, דווקא בראי חזקת התקינות המנהלית העומדת למשיבים, וההשלכות הנלוות לסתירתה, הנחת המוצא של בית משפט זה היא כי כבר בעקבות פנייתו הראשונה של העותר בוצעה בדיקה ממצה במידה הנדרשת, וכי ככל שיתבררו פרטים נוספים המשיבים יעדכנו בכך את ב"כ העותר (בג"ץ 16287-11-24 עטיוי נ' צבא ההגנה לישראל, פסקה 4 (26.12.2024); בג"ץ 16121-11-24 אבו וואדי נ' צבא ההגנה לישראל, פסקה 4 (26.12.2024)). משכך, "מן הראוי אפוא כי עותרים ישקלו היטב את התוחלת שבהגשת העתירה, כאשר עמדת המשיבים היא כי האדם מושא העתירה כלל אינו נמצא בחזקתם" (בג"ץ 2268-03-25 אבו רביע נ' צבא ההגנה לישראל, פסקה 3 (22.4.2025)), וייתכן כי במקרים הבאים יהיה ראוי לדחות עתירות דומות אף בלא צורך בתגובה.

4. אשר על כן, העתירה נדחית, ללא צו להוצאות.

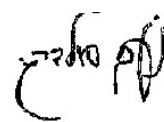
ניתן היום, כ' סיוון תשפ"ה (16 יוני 2025).

יעל וילנר
שופטת

יוסף אלרון
שופט

נעם סולברג
משנה לנשיא